

WSPÓŁCZESNY ROZWÓJ CYWILIZACYJNY W WYMIARZE GLOBALIZACYJNYM

Globalizacja oraz rozwój procesów globalizacyjnych w warunkach nowoczesności to zjawiska o wymiarach obiektywnych i subiektywnych. Moim zdaniem jednym z najważniejszych aspektów globalizacji jest charakter jej stosunków z cywilizacją (Пахомов, Крымский, Павленко, 1998, 135-170). Jeśli chodzi o zakres zagadnień „globalizacja — cywilizacja” (Chodubski, 2007, 9-28; Polak, 2007, 29-38; Wnuk-Lipiński, 2005, 23-83; Удовик, 2002, 320-343; Уткин, 2002, 15-140, 434-464) to uważam, że istotna jest analiza na następujących poziomach:

- przestrzennego rozwoju,
- regionalizacji,
- glokalizacji,
- tożsamości,
- religijności,
- postkolonializmu,
- socjo-kulturowej symbiozy,
- „czwartej fali”,
- międzycywilizacyjnego dialogu.

1. Przestrzenność rozwoju przewiduje istnienie i ewolucję różnych systemów cywilizacyjnych w określonych obszarach geograficznych.

2. Regionalizacja oznacza rozumienie pewnego lokalnego obszaru, w granicach którego odbywa się formowanie i ewolucja każdej cywilizacji.

3. Poszczególne regionalne rozwroje cywilizacji prowadzą do ogólnego rozwoju procesów globalizacyjnych przez zmiany na poziomie regionalnym lub lokalnym.

4. Tożsamość jest czynnikiem określającym specyfikę każdej nowoczesnej cywilizacji. Z tego punktu widzenia kategoriami kluczowymi są mentalność narodowa i pamięć historyczna.

5. Religijność jest kolejnym czynnikiem charakteryzującym specyfikę cywilizacji.

6. Postkolonializm jako zjawisko i kategoria analizy wpływów (głównie kulturowych) kolonialnej epoki polityki mocarstw europejskich na cywilizacje afrykańskie, azjatyckie, amerykańskie określa charakter stosunków nowoczesnych różnych cywilizacji Zachodu i Wschodu.

7. Symbioza socjo-kulturowa określa możliwości łączenia różnych wpływów cywilizacyjnych w granicach przestrzeni jednej cywilizacji.

8. Poziom „czwartej fali” pozwala określić wpływ epoki Internetu, wirtualizacji życia społecznego, rozwoju nowoczesnych systemów informacyjnych na życie różnych grup społecznych w ramach każdej cywilizacji.

9. Międzycywilizacyjny dialog występuje w charakterze wyznacznika stosunków między różnymi cywilizacjami nowoczesności, a także ich wpływu na rozwój i tendencje ewolucji współczesnego świata.

W konkluzji twierdzę, że po pierwsze, globalizacja jest kluczowym czynnikiem rozwoju cywilizacyjnego; po drugie, ewolucja lokalnych segmentów cywilizacyjnych prowadzi do rozwoju na skalę globalną poprzez nowoczesne zjawisko „glokalizacji”; po trzecie, różne poziomy, składniki, cechy charakterystyczne rozwoju stosunków w zakresie „globalizacja — cywilizacja” pozwalają mówić o *etapie rozwoju nowoczesnego globalnego społeczeństwa sieciowego w warunkach istnienia lokalnych, specyficznych cywilizacji*.

Literatura:

Chodubski, Andrzej Jan; 2007, Europejska uniwersalizacja kulturowa a współczesny proces globalizacji świata; w: Tożsamość europejska — wielokulturowość globalizacja, Włocławek: PWSZ

Polak, Ewa; 2007, Procesy globalizacji a uniwersalizacja kulturowo-cywilizacyjna; w: Tożsamość europejska — wielokulturowość globalizacja, Włocławek: PWSZ

Wnuk-Lipiński, Edmund; 2005, Świat międzyepoki, Kraków: Znak

- Пахомов Ю.Н., Крымский С.Б., Павленко Ю.В.; 1998, Пути и переупутья современной цивилизации, Киев: Международный деловой центр
- Удовик С.А.; 2002, Глобализация: семиотические подходы, Москва: Рефл-бук; Киев: Ваклер
- Уткин А.И.; 2002, Мировой порядок XXI века, Москва: Эксмо